

VARA ÚTIL

Si tu avances a través del llenguatge
que s'aixeca com una boira càlida

o un núvol fosc ple d'invisibles trampes,
potser vegis on es trempa i qualla el llamp.

No cal dir que és una llum molt intensa
que t'alleugerirà la visió entre les ombres.

Aquesta paraula llampant
empra-la com a bastó de cec

per a temptejar en el camí esquerp
on es puguin trobar les altres més ombrívols.

I vés amb cura de deixar-la escrita amb gratitud.
Com qui sembra una canya.

Ja que llavors, un cop tallada per altres mans,
serà, tingues-ho per segur, una vara útil

on es pugui recolzar el que rere teu arriba
fent camí i alenat amb forts panteixos.

Potser ell descobreixi per què vàrem ser massa aspres
quan cercàvem de les paraules únicament la bellesa.

Com el cavall que poteja sense aturall sobre la mateixa pedra
i les espurnes que flamejants aixeca donen fe de la seva bravura.

Potser ell descobreixi per què
no vàrem saber, en la nostra compulsiva ardor,

ser amb les paraules com la soferta mare
capaç d'embolicar l'immens dolor amb la tendresa.

Mesquida, Jaume. "Vara útil". *Arrels de llum*. Palma: Editorial Moll, 2008